

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

17. Rex pacificus, &c. Ad Philippum Pulchrum Bulla, qua testatur quantam
desideret ipsius concordiam perpetuam cum Henrico VII. Rege
Romanorum, & quod ideò non sit assensusus, si hic Regna ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

A N N O
1309.

fructuum, quas confueverunt solvere temporibus retroactis, de fructibus illis videlicet qui per Rectores decimari solebant antea, & à quibus personis, & de quibus fructibus ipsorum exactio & solutio fieri consuevit. Non intendentes per hoc concedere titulum Laicis, qui usque nunc minus legitime decimarunt, vel quos decimare contigerit in futurum, vel eis auferre huiusmodi titulum in decimis, si quem habent, aut super hoc ipsis Ecclesiis aliquid præiudicium generari.

De pactu verò nuptiali prædicto, ordinamus, atque decernimus de consensu partium prædictarum, quod pro ipso pactu à personis notorie pauperibus non habentibus triginta solidos in valore, in bonis mobilibus quibuscunque, nupris seu nubendis in posterum nihil penitus exigatur. Ab aliis verò qui valorem quinquaginta solidorum, aliis librarum, & supra in bonis mobilibus quibuscunque secundum famam dicentur habere tres solidos: ab aliis verò qui minus quinquaginta librarum, dum tamen valorem triginta solidorum habeant, aut supra duos solidos. Post benedictionem tamen nubentibus liberè, & gratis impensam pro ipsarum partium majori commoditate persolvantur: præter oblationes, in quibus & de quibus observetur, & fiat sicut hætenus laudabiliter extitit consuetum.

Statuimus etiam & ordinamus de partium prædictarum voluntate, concordia & consensu, quo ratione laudabilis consuetudinis supra dictæ, quod ibidem consuevit in talibus huiusmodi observari casibus, post Sacramentum extreme Unctionis gratis & liberè præstitum, præsentur de cætero tantum octo denarii.

Excusentur tamen illi quos notorie paupertas excusat à præstatione prædicta. Videlicet qui non habent triginta solidos in bonis mobilibus in valore, ut superius est præmissum. Mandamus etiam & ordinamus de partium prædictarum consensu, de arreagiis præteriti temporis in articulis supra dictis nihil debere exigere atque solvi.

Decernimus etiam atque mandamus per præsentem compositionem pronunciationem atque decretum in ipsis parvulis non includi: sed sicut in eorum sepultura impræsentiarum servatur, observetur propensius in futurum. Decernimus quoque atque statuimus præsentem ordinationem, & pronunciationem nostras atque decretum quæ de partium prædictarum voluntate unanimi & concordia processerunt in perpetuum inviolabiliter & irrefragabiliter observari, & auctoritate Apostolica de plenitudine potestatis tollimus, evacuamus, irritamus, & revocamus privilegium recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ prædecessoris nostri, & cuiuscunque alterius quodcumque aliud privilegium vel scriptum nec non & consuetudinem vel usum quoad omnem omnino effectum ipsorum in quantum præsentibus ordinationi vel decreto nostris in totum vel in partem contradicerent, vel in aliquo contrairent: & quidquid ex eis vel ab ipsa est quomodolibet subsequutum, quoad omnem omnino efficaciam & effectum ipsorum. Retinemus autem nobis & successoribus nostris etiam de voluntate ac consensu partium prædictarum declarationem omnium & singulorum prædictorum & contingentium, ipsa & quæ contingere potuerunt quomodolibet in futurum. Et si qua dubietas seu ambiguitas juris vel facti nunc vel aliàs in posterum contingeret, vel oriretur quomodolibet in ipsis, & de ipsis, dubium, dubietatem & ambiguitatem, nos & successores nostri de iure,

& de facto, prout, & quotiens expedire viderimus tollere, declarare & ordinare possimus. Et nostris declarationi, & voluntati, & successorum nostrorum in omnibus, & per omnia partes prædictæ stare habeant, & in omnibus obedire. Mandamus etiam, ordinamus atque decernimus de consensu, ut dictum est, partium prædictarum, ut ea, quæ per supra dictos procuratores Prælatorum & Cleri, Ducis, & populi coram nobis acta sunt solemniter, & firmiter, de quorum procuratoriis constat per publica documenta de nostro mandato visa, examinata, & lecta, & ex certa scientia approbata; Prælati, Rectores, & Clerus ac supra dicti Britannicæ Dux ejusque subditi vel saltem majores ipsorum vice, & nomine totius populi in se suscipientes, & ipsius ratificare solemniter teneantur, & servare posse in omnibus, & singulis articulis supra dictis, & quolibet prædictorum. Volumus autem quod dicta procuratoria nunquam de cætero necesse sit ostendi propter præmissa vel aliquatenus exhiberi. Sed præsentis nostræ ordinationi absque ipsis in omnibus plenè stetur. Nos enim defectum si quis in eisdem procuratoriis quomodolibet extitisset, supplemus de ejusdem plenitudine potestatis.

Nulli ergo omnino homini liceat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinationis, constitutionis, voluntatis, evocationis, revocationis, & suppletionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Avenione quinto Kalendas Julii, Pontificatus nostri anno quarto.

Ad Philippum Pulchrum Bulla, qua testatur quantam desideret ipsius concordiam perpetuam cum Henrico VII. Rege Romanorum, & quod idem non sit assensurus, si hic Regna Arelatense, & Viennense in alium Principem sæcularem transferre veller: anno 1309.

C L E M E N S E P I S C O P U S,

Servus Servorum Dei charissimo in Christo filio Philippo, Regi Francorum illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Rex pacificus, filius summi Regis, qui nos licet indignos, vocari à sui vicariatus officium sua inscrutabili dignatione concessit, nostris infudit affectibus, ut, ab huiusmodi vocationis exordio ponentes quasi viarum nostrarum principium, bonum pacis in sanctæ matris ecclesiæ filios & præsertim in Catholicos reges & Principes, qui majores aliis & in altioribus positi speculis dignitatum, virtutum inferioribus debent exempla porrigere; totis visibus illius nitentur derivare fluentia, diffusaque continuis favoribus irrigando fovere. Et licet de singulis Christi fidelibus, & præcipuè Regibus Principibusque Catholicis nobis sit sollicitudo continua, ut virtutis fomitibus odiorum & discriminibus guerrarum exclusis, in pulchritudine pacis se deant, in fiduciæ tabernaculis habitent, & in requie opulenta quiescant: ut tamen inter te & carissimum in Christo filium nostrum Henricum, Regem Romanorum illustrem unitatis, caritatis & pacis solidæ fœdera, perpetuis duratura temporibus, vigeant, tantò ferventiori desiderio dicimur, quanto ad te & Regem eundem præcipuos & peculiare Ecclesiæ filios, inter cæteros Reges & Principes orbis terræ, majori zelo dilectionis afficimur, ac utriusque Regis & regni statum felicem & prosperum ac honoris & exaltationis

augmentum

A N N O
1309.XVII.
Ex Cod.
Leibnizii
Tom. 1. Mant.
Pag. 244.

ANNO
1310.

augmentum, prædecessorum nostrorum exemplo laudabili, votis potioribus affectamus; quantoque tuam & ipsius Regis unionem ac conformem & unanimum voluntatem utilitatis totius Reipublicæ Christianæ, & præsertim negotii terræ sanctæ efficaciorē speramus & credimus, divina favente Clementia, promotricem. Hujus quippe nostri ferventis desiderii sic viget instantia, ut patenter ostendat in experientia libro, quod legitimus, amor operatur, multa, si est; si autem operari renuit, amor non est: anxia enim mens, præsertim quam Zelus veræ caritatis accendit ad optatum, cogitationibus æstuat, curis effluit, meditationibus immoratur, quaerit remedia, quaesitis adjicit quaesita & adjecta prosequitur, nec solers inquisitio vel adaucta prosecutio efficit, quo minus inquirendo & prosequendo crescat anxietas, donec, quod avide quaeritur, efficaciter exequatur. Attendentes itaque, quod ex donationis concessione vel translatione Regnorum Arelatenfis & Viemensis Romani Imperii membrorum, vel alterius eorundem si eas per dictum Henricum Regem Romanorum in alium seu alios, quam in Romanam vel aliam Ecclesiam fieri fortasse contingeret, inter te ac Regem præfatum & utriusque Regis & Regni vasallos fideles & subditos, suboriri possent in posterum similitates & odia, commotiones guerrarum & periculosa dissensiones & scandala multipliciter pervenire; ac volentes tot & tantis periculis, malis & scandalis, paternæ sollicitudinis studio, congruis remediis obviare; tibi tenore præsentium intimamus, quod ipsi Regi super donatione, concessione seu translatione hujusmodi de Regnis prædictis vel eorum altero, per eundem Regem in alium seu alios, quam in Romanam seu aliam Ecclesiam, ut præmittitur, faciendis, non intendimus nostrum imperium attentum.

Datum Avenioni Cal. Maji, Pontificatus nostri Anno sexto, sub plumbo cum cordula canapis.

XVIII.
Ex Codic.
Dipl. Lat.
Tom 2.
Mort. pag.
228.

Bulla quæ narrat tum adversarios, tum Patronos causæ Bonifacianæ, desertis judiciariis formulis litis arbitrium permisisse eidem Clementi, qui laxatis censuris in Regem, & Regnum Gallie latis, plurimisque in illius Genus laudem dictis, inter alia decernit, literas & sententias Bonifacii Regi Franciæ injurias & regesto Pontificio eradendas Anno 1310.

C L E M E N S P A P A V.

Ad certitudinem præsentium & memoriam futurorum.

EX parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Regis Francorum illustris fuit expositum coram nobis, quod significantibus olim sibi frequenter & pluries nonnullis sublimibus & magnæ autoritatis personis, Bonifacium Papam octavum prædecessorem nostrum non per ostium, sed aliunde intrasse ovile dominicum, Ecclesiam videlicet sponsam Christi, ipsumque fore crimine pravitatis hæreticæ irrecitum quibusdam ex personis ipsis ipsum super hoc impetere seu denunciare volentibus, ac requiruntibus Regem ipsum, tanquam fidei pugilem & Ecclesie defensorem, ut cum ex victo & illegitimo ingressu dampnabili, perveris actibus, detestandis operibus & perniciosis exemplis dicti Bonifacii status fidei & Ecclesie miserabilibus dispendiis & ærumnis gravisque ruinæ periculis subjaceret; ac ubi de hæresi agitur, fidei & Ec-

clesiæ defensoris semper exciterit inclyta domus sua per declarationem veritatis hujusmodi procuraret generale Concilium convocari; Rex ipse, quia pudenda patris proprio libenter pallio contexit denuntiatorum & objectorum ipsorum frequentibus pulsatus instantiis & assiduis clamoribus excitatus, ejusque conscientia, tam per nonnullas sublimes, graves & dignas personas, videlicet dilectos filios, nobiles viros Ludovicum Ebroicensē & Guidonem Sancti Pauli, ac quondam Joannem Droccensem Comitē asserentes, præstitit ad sancta Dei Evangelia ab eis tacta corporaliter juramentis se præmissa credere esse vera & ea legitime posse probari quam per alias quamplures sublimes & fide dignas personas, status tam Ecclesiastici, quam mundani, eundem Bonifacium diversis hæresum speciebus infectum, ac in profundo malorum positum, ac omnino incorrigibilem affirmantes super his, ut decuit, informata negotium convocationis hujusmodi Concilii generalis pro declaratione veritatis, ut videlicet dicti Bonifacii innocentia in hac parte claresceret, sicut teste conscientia exoptabat, aut ipso Bonifacio, si denunciata & objecta contra eum forent veritati subnixæ tanquam illegitimo profusus amoto, & cunctis erroribus, iniquitatibus & spurciis à domo Domini procul pulsis, de vero legitimo pastore provideretur Ecclesie sanctæ Dei una cum præfatis Baronibus, collegiis, universitatibus, communitatibus & universitatibus Civitatum & aliarum villarum, diversorum Regnorum & climatum orbis terræ, aliisque sibi adherentibus ex fervore fidei & Zelo justitiæ ac pro reformatione status Ecclesie ac generali bono totius Reipublicæ Christianæ, assumptis deliberato consilio ad laudem divini nominis & exaltatione catholice fidei promovendum, ipsiusque promotionem convocationis Concilii generalis, ut ipsius provisione salubri memoratis objectoribus audientia præberetur, ac super objectis sciretur veritas, ac statueretur & fieret, quod justitia suaderet, apud eundem Bonifacium, dum viveret, per solemnes nuntios Regios; & post ejus obitum apud bonæ memoriæ Benedictum Papam XI. prædecessorem nostrum, & eo sublato de medio, apud nos ad Ecclesie præfate regimen licet insufficientibus meritis divina dispositione vocatos, dum paulo post nostra promotionis auspiciis Lugduni nobiscum, pro hujusmodi & terræ sanctæ & aliis negotiis arduis, personaliter convenisset, ac Pictavii postmodum iteratis instantiis, ut videlicet per eundem Bonifacium prædecessorem nostrum, dum in humanis agebat, & post ejus decessum per nos etiam de præfati deliberatione Concilii convocandi, si expediens videretur, super denunciatis & objectis hujusmodi discuteretur veritas ac decerneretur & fieret, quod consent & stabiliunt Canonice sanctiones operosis studiis ac sollicitudinibus institit indefessis.

Quare præfatus Rex nobis humiliter supplicavit, ut, cum sicut denuntiatorum & objectorum prædictorum habebat assertio ex certis causis exhibitionis justitiæ in hac parte morosa protractio negotio fidei ac eisdem denuntiatoribus & objectoribus dispendiosa foret, & periculosa quam plurimum; in negotio memorato procedere ac exhibere super eo justitiæ plenitudinem dignaremur. Proponeretur autem in contrarium ex parte quorundam se offerentium defensionem memoriæ & status Bonifacii memorati, dictum Regem ex malignitatis & odii fonte potius, quam charitatis aut fidei vel justitiæ zelo procedere ad requisitiones hujusmodi faciendas, ipsumque denuntiationes, objectiones & assertiones prædictas calumniosè fieri procurasse, ac Regem eundem & quosdam

ANNO
1310.